

Teismo praktikos rinkinys

TEISINGUMO TEISMO (didžioji kolegija) SPRENDIMAS

2012 m. liepos 19 d.*

„Apeliacinis skundas — Prekybos politika — Dempingas — Kinijos kilmės glifosato importas — Reglamentas (EB) Nr. 384/96 — 2 straipsnio 7 dalies b ir c punktai — Rinkos ekonomikos sąlygomis veikiančios įmonės statusas — Sąvoka „valstybės per didelis kišimasis“, kaip tai suprantama pagal 2 straipsnio 7 dalies c punkto pirmą įtrauką — Viešasis akcininkas, de facto kontroliuojantis gamintojo visuotinių akcininkų susirinkimą — Tokios kontrolės prilyginimas „per dideliu kišimuisi“ — Eksperto sutarčių patvirtinimo sistemos vertinimas — Teisminės kontrolės ribos — Pateiktų įrodymų vertinimas“

Byloje C-337/09 P

dėl 2009 m. rugpjūčio 18 d. pagal Teisingumo Teismo statuto 56 straipsnį pateikto apeliacinio skundo

Europos Sąjungos Taryba, atstovaujama J.-P. Hix, padedamo *Rechtsanwalt* G. Berrisch,

apeliantė,

dalyvaujant kitoms proceso šalims:

Zhejiang Xinan Chemical Industrial Group Co. Ltd, įsteigta Jiande City (Kinija), iš pradžių atstovaujama advokato D. Horovitz, vėliau *advocaten* F. Graafsma, J. Cornelis ir A. Woolich bei *dikigoros* K. Adamantopoulou ir baristerio D. Moulis,

ieškovei pirmojoje instancijoje,

Europos Komisijai, atstovaujama T. Scharf ir N. Khan bei K. Talabér-Ritz,

Agrochemikalų platintojų ir naudotojų Europoje asociacijai (Audace), atstovaujama QC J. Flynn,

įstojusioms į bylą šalims pirmojoje instancijoje,

TEISINGUMO TEISMAS (didžioji kolegija),

kurį sudaro pirmininkas V. Skouris, kolegijų pirmininkai A. Tizzano, J.N. Cunha Rodrigues, K. Lenaerts, J.-C. Bonichot, J. Malenovský ir M. Safjan, teisėjai G. Arestis, A. Borg Barthet, M. Ilešič (pranešėjas), A. Arabadjiev, C. Toader ir J.-J. Kasel,

generalinė advokatė J. Kokott,

posėdžio sekretorė L. Hewlett, vyriausioji administratorė,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2011 m. lapkričio 29 d. posėdžiui,

* Proceso kalba: anglų.

susipažinęs su 2012 m. sausio 19 d. posėdyje pateikta generalinės advokatės išvada,

priima šį

Sprendimą

- 1 Savo apeliaciniu skundu Europos Sąjungos Taryba prašo panaikinti 2009 m. birželio 17 d. Europos Bendrijų Pirmosios instancijos teismo (dabar – Bendrasis Teismas) sprendimą *Zhejiang Xinan Chemical Industrial Group prieš Tarybą* (T-498/04, Rink. p. II-1969, toliau – skundžiamas sprendimas), kuriuo šis teismas panaikino 2004 m. rugsėjo 24 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 1683/2004, nustatančio galutinį antidempingo muitą glifosato, kurio kilmės šalis Kinijos Liaudies Respublika, importui (OL L 303, p. 1, toliau – ginčijamas reglamentas), 1 straipsnį, kiek jis susijęs su bendrove *Zhejiang Xinan Chemical Industrial Group Co. Ltd* (toliau – *Xinanchem*).

Teisinis pagrindas

- 2 1995 m. gruodžio 22 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 384/96 dėl apsaugos nuo importo dempingo kaina iš Europos bendrijos narėmis nesančių valstybių (OL L 56, 1996, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 11 sk., 10 t., p. 45), iš dalies pakeisto 2004 m. kovo 8 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 461/2004 (OL L 77, p. 12; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 11 sk., 10 t., p. 150, toliau – pagrindinis reglamentas), 2 straipsnio 1–6 dalyse numatytos bendrosios „normaliosios vertės“ nustatymo metodo taisyklės.
- 3 Pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalyje numatyta speciali taisyklė, susijusi su importo iš ne rinkos ekonomikos valstybių normaliosios vertės nustatymo metodu. Tokio importo normalioji vertė paprastai apskaičiuojama pagal trečiosios rinkos ekonomikos valstybės kainą arba apskaičiuotą vertę („panašios šalies“ metodas).
- 4 Vis dėlto pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalies a punktą šio straipsnio 1–6 dalyse nurodytos bendrosios taisyklės taikomos ir kai kurioms ne rinkos ekonomikos valstybėms, įskaitant Kinijos Liaudies Respubliką (toliau – KLR), jei remiantis vieno ar kelių gamintojų, kurių veikla turi būti tiriami, paduotais tinkamai pagrįstais skundais ir c punkte išdėstytais kriterijais ir tvarka įrodoma, kad minėtam gamintojui ar gamintojams dėl panašaus svarstomo gaminio gamybos ar pardavimo taikomos rinkos ekonomikos sąlygos.
- 5 Kriterijai ir procedūros, leidžiantys nuspręsti, ar tenkinamos rinkos ekonomikos sąlygos, yra nurodyti pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalies c punkte. Šioje nuostatoje numatoma:

„pagal [7 dalies] b punktą paduotas skundas turi būti išdėstomas raštu ir jame turi būti pateikta pakankamai įrodymų, jog gamintojas dirba rinkos ekonomikos sąlygomis, t. y.:

- įmonių sprendimai dėl kainų, išlaidų ir sąnaudų, įskaitant, pavyzdžiui, išlaidas žaliavoms, technologijoms ir darbo jėgai apmokėti, gamybai, pardavimams ir investicijoms, priimami pagal rinkoje vyraujančią pasiūlą ir paklausą bei valstybei per daug nesikišant į šią sritį, o pagrindinės gamybos sąnaudos iš esmės atitinka rinkos kainą,
- įmonės turi vieną aiškų svarbiausių apskaitos dokumentų, kurių nepriklausomas auditas buvo atliktas pagal tarptautinius apskaitos standartus ir kurie yra taikomi įvairiems tikslams, rinkinį,
- įmonių gamybos sąnaudoms ir finansinei būklei nedaro įtakos iš buvusios ne rinkos ekonomikos sistemos išlikę iškraipymai, pirmiausia tie, kurie susiję su turto nuvertėjimu, kitais nurašymais, barterine prekyba ir mokėjimu kompensuojant skolas,

— konkrečioms įmonėms taikomi bankroto ir nuosavybės įstatymai, kurie garantuoja įmonių veiklos teisinį tikrumą bei pastovumą,

ir

— valiuta, konvertuojama pagal rinkos kursą.

<...>“

6 Pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalies b ir c punktų nuostatos buvo įtvirtintos 1998 m. balandžio 27 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 905/98, iš dalies keičiančio Reglamentą (EB) Nr. 384/96 dėl apsaugos nuo importo dempingo kaina iš Europos bendrijos narėmis nesančių valstybių (OL L 128, p. 18; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 11 sk., 10 t., p. 111), 1 straipsniu. Iki šio pakeitimo iš ne rinkos ekonomikos valstybės importuojamų prekių normalioji vertė buvo visada apskaičiuojama pagal panašios šalies metodą. Iš Reglamento Nr. 905/98 penktos konstatuojamosios dalies matyti, kad minėtas pakeitimas buvo padarytas, „kad būtų galima atsižvelgti į Rusijoje ir Kinijos Liaudies Respublikoje pakitusias ekonomines sąlygas“. To paties reglamento ketvirtoje konstatuojamojoje dalyje šiuo klausimu nurodoma, kad „dėl Rusijoje ir Kinijos Liaudies Respublikoje įvykusių reformų iš esmės pasikeitė šių valstybių ekonomika ir atsirado įmonių, kurioms taikomos rinkos ekonomikos sąlygos“ ir kad „dėl to abi valstybės nutolo nuo ekonominių aplinkybių, kurios paskatino taikyti panašios šalies metodą“.

7 Pagrindinio reglamento 9 straipsnyje kalbama apie galutinių muitų nustatymą ir tyrimo nutraukimą netaikant priemonių. Šio straipsnio 5 dalyje nustatyta:

„Kiekvienu atveju atitinkamo dydžio antidempingo muitas turi būti įvedamas, nediskriminaciniu pagrindu produktui, importuojamam dempingo kaina iš visų šaltinių ir darančiam žalos <...> Reglamente įvedančiame muitą turi būti tiksliai apibrėžtas muitas kiekvienam tiekėjui arba, jeigu tai nepraktiška, ir paprastai, kai taikytinas 2 straipsnio 7 dalies a punktas, – suinteresuotai tiekiančiajai šaliai.

Tačiau tais atvejais, kai yra taikytinas 2 straipsnio 7 dalies a punktas, individualus muitas gali būti nustatytas eksportuotojams, kurie, remdamiesi tinkamai pagrįstais reikalavimais, gali įrodyti, kad:

- a) jei įmonės yra visiškai ar dalinai užsienio kapitalo įmonės ar bendros įmonės, eksportuotojai gali nevaržomai grąžinti kapitalą bei pelną į savo šalį;
- b) eksporto kainos ir kiekiai, pardavimo sąlygos ir terminai yra nustatomi laisvai;
- c) akcijų dauguma priklauso privatiems asmenims. Direktorių valdyboje esantys ar svarbias vadovaujančias pareigas užimantys valstybės pareigūnai sudaro mažumą, arba įrodyti, kad įmonė vis dėlto yra pakankamai nepriklausoma nuo valstybės kišimosi;
- d) valiutų keitimo kurso perskaičiavimai yra atliekami pagal rinkoje nusistovėjusį valiutos kursą; ir
- e) valstybės kišimasis nėra toks, kad leistų išvengti nustatytų priemonių, jei atskiriems eksportuotojams nustatyti skirtingi muitų tarifai.“

Ginčo aplinkybės

8 *Xinanchem* yra pagal Kinijos teisę įsteigta bendrovė, kurios akcijos kotiruojamos Šanchajaus (Kinija) biržoje, gaminanti glifosatą (bazinis cheminis herbicidas, plačiai naudojamas ūkininkų visame pasaulyje) ir jį parduodanti Kinijos bei pasaulio rinkose.

- 9 1998 m. vasario 16 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 368/98 (OL L 47, p. 1) įvestos galutinės antidempingo priemonės Kinijos kilmės glifosato importui. Šis reglamentas iš dalies pakeistas 2000 m. gegužės 22 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1086/2000 (OL L 124, p. 1) ir 2002 m. sausio 28 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 163/2002 (OL L 30, p. 1).
- 10 Paskelbus pranešimą apie artėjančią tam tikrų priemonių, taikomų KLR kilmės glifosato importui, galiojimo pabaigą (OL C 120, p. 3), 2002 m. lapkričio 18 d. Europos Bendrijų Komisija gavo Europos glifosato asociacijos (*European Glyphosate Association*, toliau – EGA) prašymą peržiūrėti šias priemones pagal pagrindinio reglamento 11 straipsnio 2 dalį. 2003 m. vasario 15 d. Komisija paskelbė pranešimą apie tarpinės peržiūros ir peržiūros dėl antidempingo priemonių, taikomų KLR kilmės glifosato importui, galiojimo pratęsimo inicijavimą (OL C 36, p. 18) pagal pagrindinio reglamento 11 straipsnio 2 ir 3 dalis.
- 11 Pradėjus tyrimą 2003 m. balandžio 4 d. *Xinanchem* Komisijai pateikė užpildytą klausimyną, skirtą gamintojams, siekiantiems gauti rinkos ekonomikos sąlygomis veikiančių gamintojų statusą (toliau – RESVGS), ir paprašė jai suteikti RESVGS pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalies b punktą. Be to, 2003 m. balandžio 30 d. ši bendrovė pateikė dar vieną užpildytą klausimyną, skirtą KLR glifosatą eksportuojantiems gamintojams. Vėliau ji atsakė į kelis Komisijos prašymus pateikti papildomos informacijos ir į EGA pastabas, kuriose ši nepritarė, kad *Xinanchem* būtų suteiktas RESVGS. Be to, 2003 m. rugsėjo 2–4 d. Komisija apsilankė šios bendrovės patalpose ir atliko patikrinimą.
- 12 2003 m. gruodžio 5 d. Komisija pranešė *Xinanchem* apie ketinimą atmesti jos prašymą suteikti RESVGS. 2003 m. gruodžio 16 d. ir 23 d. ši bendrovė pateikė pastabas dėl šio pranešimo. 2004 m. balandžio 6 d. Komisija patvirtino savo sprendimą atmesti *Xinanchem* prašymą suteikti jai RESVGS. 2004 m. balandžio 7 d. Komisija nurodė faktines aplinkybes ir pagrindinius argumentus, kuriais remdamasi ketino siūlyti galutines antidempingo priemones. *Xinanchem* savo pastabas dėl šio pranešimo pateikė 2004 m. balandžio 19 d.
- 13 Atsižvelgusi į Komisijos pasiūlymą 2004 m. rugsėjo 24 d. Taryba priėmė ginčijamą reglamentą. Dėl *Xinanchem* prašymo suteikti jai RESVGS ginčijamo reglamento 13–17 konstatuojamosiose dalyse nurodyta:

„(13) Nors dauguma bendrovės akcijų priklausė privatiems asmenims, ne valstybei priklausančių akcijų pasiskirstymas buvo labai didelis [kiekvienas jų turėjo po labai nedidelę akcijų dalį], be to, valstybei iki to laiko priklausė didžiausias akcijų paketas; todėl buvo nustatyta, kad bendrovė kontroliuoja valstybė. Be to, valdyba buvo iš tikrųjų paskirta valstybės akcininkų, o dauguma valdybos narių buvo arba valstybės pareigūnai, arba valstybės valdomų įmonių pareigūnai. Todėl buvo nustatyta, kad bendrovė yra iš esmės kontroliuojama ir įtakojama valstybės.

(14) Be to, buvo nustatyta, kad KLR vyriausybė suteikė Kinijos metalų, mineralų ir chemikalų importuotojų ir eksportuotojų prekybos rūmams teisę antspauduoti sutartis ir tikrinti eksporto kainas atliekant muitinės formalumus. Ši sistema apėmė minimalios glifosato eksporto kainos nustatymą ir leido prekybos rūmams drausti eksportą, kuris neatitiko šių kainų.

(15) Todėl, pasikonsultavus su Patariamuoju komitetu, buvo nuspręsta [*Xinanchem*] nesuteikti [RESVGS] tuo pagrindu, kad ji neatitiko visų kriterijų, išdėstytų pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalies c punkte.

(16) Kadangi bendrovei [*Xinanchem*] nebuvo suteiktas [RESVGS], bendrovė kreipėsi dėl individualaus režimo taikymo, t. y., kad būtų nustatytas individualus dempingo skirtumas remiantis jos individualiomis eksporto kainomis. Komisija patikrino, ar ši bendrovė, nustatydamą savo eksporto kainas, tiek faktiškai, tiek juridškai, galėjo tą daryti pakankamai laisvai, nekontroliuojama valstybės.

(17) Šiuo atžvilgiu buvo nustatyta, kad bendrovė [*Xinanchem*], nustatydamą aptariamo produkto eksporto kainas, buvo iš esmės kontroliuojama valstybės, kaip paaškinta 14 konstatuojamojoje dalyje. Todėl buvo padaryta išvada, kad [*Xinanchem*] neatitinka individualiam režimui nustatytų reikalavimų, numatytų pagrindinio reglamento 9 straipsnio 5 dalyje.“

14 Kadangi prašymas suteikti RESVGS buvo atmestas, normalioji vertė nustatyta pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalies a punktą, atsižvelgiant į trečiosios rinkos ekonomikos valstybės, t. y. Brazilijos Federacinės Respublikos, gamintojo pateiktus duomenis. Todėl pagal ginčijamo reglamento 1 straipsnį buvo nustatytas galutinis 29,9% antidempingo muitas už Kinijos kilmės importuojamą glifosatą.

Procesas Pirmosios instancijos teisme ir skundžiamas sprendimas

15 2004 m. gruodžio 23 d. *Xinanchem* pateikė Pirmosios instancijos teismo kanceliarijai ieškinį dėl ginčijamo reglamento panaikinimo, kiek jis su ja susijęs. Vykstant procesui pirmosios instancijos teisme į bylą įstojo Agrochemikalų platintojų ir naudotojų Europoje asociacija (toliau – *Audace*) palaikyti *Xinanchem* reikalavimus ir Komisija – palaikyti Tarybos reikalavimus.

16 Skundžiamu sprendimu Pirmosios instancijos teismas pripažino pagrįstu pirmąjį *Xinanchem* ieškinio pagrindą, susijusį su tuo, kad atsisakiusios jai suteikti RESVGS Europos Sąjungos institucijos pažeidė pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalies c punktą. Todėl nenagrinėjęs kitų šios bendrovės grindžiant ieškinį nurodytų pagrindų jis panaikino ginčijamo reglamento 1 straipsnį, kiek jis susijęs su *Xinanchem*.

17 Pirmosios instancijos teismas skundžiamo sprendimo 38 ir 39 punktuose pirmiausia konstatavo, kad neginčijama, jog *Xinanchem* suteikti RESVGS buvo atsisakyta tik dėl to, kad ji neįrodė atitinkanti pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalies c punkto pirmoje įtraukoje įtvirtintą sąlygą. Jis pridūrė, kad Komisija manė, jog kiti antroje–penktoje įtraukose nurodyti kriterijai buvo tenkinami ir kad ji visiškai neprieštaravo dėl minėtoje pirmoje įtraukoje nurodytos sąlygos, pagal kurią pagrindinės gamybos sąnaudos turi iš esmės atitikti rinkos kainą.

18 Pirmosios instancijos teismas pirmoje savo analizės dalyje skundžiamo sprendimo 43–109 punktuose išnagrinėjo kaltinimus, susijusius su ginčijamo reglamento 13 konstatuojamojoje dalyje išdėstytais atmetimo motyvais, konkrečiai kalbant, susijusius su valstybės vykdoma *Xinanchem* kontrole ir su šios bendrovės valdybos paskyrimu bei sudėtimi.

19 Šiuo klausimu skundžiamo sprendimo 80–82 punktuose jis nurodė, kad Taryba ir Komisija valstybės kontrolę konstatuoja remdamosi tik su ieškovės akcijų turėtojų struktūra susijusiais argumentais, tačiau nenagrinėja, kaip ši kontrolė buvo ar galėjo pasireikšti praktiškai, ir kad reikia išnagrinėti, ar tokios kontrolės konstatavimas neišvengiamai lemia valstybės „per didelį kišimąsi“, kaip jis suprantamas pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalies c punktą.

20 Šiuo klausimu skundžiamo sprendimo 84 ir 85 punktuose Pirmosios instancijos teismas pažymėjo, kad iš minėtos nuostatos teksto aiškiai matyti, jog vertinant, ar valstybės kišasi per daug, reikia atsižvelgti į tai, kaip yra priimami „įmonių sprendimai dėl kainų, išlaidų ir sąnaudų“. Šia nuostata reikalaujama, kad atitinkami eksportuojantys gamintojai įrodytų, jog jų sprendimai priimami „atsižvelgiant į rinkos sąlygas“ ir „valstybei per daug nesikišant“. Todėl valstybės elgesys, kuriuo nedaroma įtaka tokiems sprendimams, negali būti pripažintas „per dideliu kišimusi“, kaip tai suprantama pagal minėtą nuostatą. Be to, atsižvelgiant į šios nuostatos tekstą, tikslą ir kontekstą, sąvoka „per didelis valstybės kišimasis“ negali būti prilyginama bet kokiai įtakai įmonės veiklai ar bet kokiam dalyvavimui sprendimų priėmimo procedūroje ir turi būti suprantama kaip viešosios valdžios elgesys, kuris gali lemti šių sprendimų nesuderinamumą su rinkos ekonomikos sąlygomis.

- 21 Skundžiamo sprendimo 88 punkte Pirmosios instancijos teismas konstatavo, kad aptariama sąlyga yra skirta patikrinti, ar atitinkami nagrinėjamų eksportuojančių gamintojų sprendimai yra priimti remiantis tik komerciniais vertinimais, būdingais rinkos ekonomikos sąlygomis veikiančiai įmonei, ar vis dėlto jie yra iškraipyti kitų vertinimų, būdingų valstybės kontroliuojamoms ekonomikoms.
- 22 Be to, skundžiamo sprendimo 89 ir 90 punktuose Pirmosios instancijos teismas konstatavo, kad aiškinant pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalies c punkto pirmą įtrauką reikia atsižvelgti į tai, kad atitinkamos valstybės, nepaisant reformų, nėra laikomos rinkos ekonomikos valstybėmis ir kad vertindamos tokios valstybės gamintojo pagamintas prekes Taryba ir Komisija pagrįstai gali atsižvelgti į aplinkybę, kad atitinkama įmonė yra kontroliuojama valstybės.
- 23 Skundžiamo sprendimo 91 ir 92 punktuose Pirmosios instancijos teismas vis dėlto pridūrė, kad tokia valstybės kontrolė, kaip nustatyta šioje byloje, nėra savaime nesuderinama su atitinkamos įmonės komercinių sprendimų priėmimu rinkos ekonomikos sąlygomis. Tačiau Tarybos nurodomas vertinimas, valstybės kontrolę prilyginantis „per dideliame valstybės kišimu“ iš principo panaikina valstybės kontroliuojamų bendrovių galimybę gauti RESVGS, neatsižvelgiant nei į sąlygas, kuriomis jos veikia, nei į jų šiuo klausimu pateiktus įrodymus.
- 24 Atsižvelgdamas į tokią situaciją Pirmosios instancijos teismas skundžiamo sprendimo 93 punkte nusprendė, kad Tarybos tvirtinimai dėl *Xinanchem* valdybos paskyrimo ir sudėties atsižvelgiant į bylos medžiagą neleidžia paneigti aplinkybės, kad valstybės kontrolė bendrovėje neperžengia įprastų rinkos mechanizmų ribų.
- 25 Skundžiamo sprendimo 97 punkte Pirmosios instancijos teismas nusprendė: kadangi valstybės kontrolės kriterijus nėra aiškiai nurodytas prie pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalies c punkto pirmoje įtraukoje išdėstytų sąlygų, o vien tokios kontrolės nepakanka įrodyti „per didelį valstybės kišimąsi“ pagal minėtą nuostatą, Tarybos požiūris nesuderinamas su sistema, kurią ji pati sukūrė. Skundžiamo sprendimo 99 punkte priminęs, kad įrodinėjimo pareiga priklauso eksportuojančiam gamintojui, Pirmosios instancijos teismas pažymėjo, kad *Xinanchem* pateikė Komisijai įvairių įrodymų, kurie dėl minėto požiūrio vis dėlto buvo pripažinti nereikšmingi. Minėto sprendimo 102 punkte Pirmosios instancijos teismas nusprendė, kad tokiomis sąlygomis ginčijamo reglamento 13 konstatuojamojoje dalyje nurodytos aplinkybės nepateisina Tarybos išvados.
- 26 Todėl skundžiamo sprendimo 109 punkte Pirmosios instancijos teismas pripažino pagrįstais *Xinanchem* nurodytus Tarybos vertinimo dėl valstybės kontrolės šios bendrovės atžvilgiu ir jos valdybos skyrimo bei sudėties trūkumus. Tačiau jis nenagrinėjo, ar minėtos bendrovės pateikti įrodymai yra pakankami, kad būtų galima manyti, jog pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalies c punkto pirmoje įtraukoje numatyta sąlyga buvo įvykdyta, nes nusprendė, jog ši vertinimą turi atlikti Taryba ir Komisija.
- 27 Galiausiai antroje savo analizės dalyje skundžiamo sprendimo 110–159 punktuose Pirmosios instancijos teismas išnagrinėjo kaltinimus, susijusius su ginčijamo reglamento 14 ir 17 konstatuojamosiose dalyse nurodytomis atsisakymo suteikti [RESVGS] priežastimis, t. y. priežastimis, susijusiomis su eksporto kainų nustatymu.
- 28 Skundžiamo sprendimo 114–120 punktuose atmetęs pirmą iš šių kaltinimų, susijusių su tuo, kad nusprendusi, jog pardavimas eksportui nėra reikšmingas nagrinėjant prašymą suteikti RESVGS, Taryba klaidingai aiškino pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalies b ir c punktus, Pirmosios instancijos teismas išnagrinėjo antrąjį kaltinimą dėl to, kad Tarybos vertinimas, susijęs su minėtos bendrovės eksporto kainų nustatymu, yra akivaizdžiai klaidingas.
- 29 Skundžiamo sprendimo 137 punkte Pirmosios instancijos teismas pirmiausia priminė, kad *Xinanchem* turėjo įrodyti, kad jos pardavimas eksportui atitiko rinkos sąlygomis veikiančios įmonės elgesį, ypač kad ji laisvai nustatė eksporto kainas, atsižvelgdama tik į komercinius sumetimus, per daug nesikišant

valstybei. Minėto sprendimo 139 punkte jis nurodė, kad institucijos nusprendė, jog eksporto sutarčių tvirtinimo Kinijos prekybos rūmuose, atstovaujančiuose metalų, mineralų ir cheminių produktų eksportuotojams (toliau – Prekybos rūmai), mechanizmu valstybė per daug kontroliavo šią bendrovę. Galiausiai to paties sprendimo 140 punkte Pirmosios instancijos teismas konstatavo, kad reikia patikrinti, ar atsižvelgiant į per tyrimą minėtos bendrovės pateiktus įrodymus institucijos galėjo nepadarant akivaizdžios vertinimo klaidos nuspręsti, kad motyvas, susijęs su minėtu mechanizmu, leido konstatuoti, jog *Xinanchem* neįrodė, kad atitiko aptariamą sąlygą.

- 30 Šiuo klausimu skundžiamo sprendimo 141 punkte Pirmosios instancijos teismas konstatavo, pirma, kad iš *Xinanchem* pareiškimų, pagrįstų Prekybos rūmų lankstinuko turiniu, ir EGA laiškų matyti, kad nagrinėjama sistema buvo sukurta glifosato gamintojų Prekybos rūmų, kurie yra nevyriausybinė organizacija, narių iniciatyva, siekiant leisti jiems lengviau prisitaikyti prie antidempingą reglamentuojančių teisės aktų ir apsaugoti nuo skundų šioje srityje. Būtent atsižvelgdama į tai Kinijos vyriausybė nustatė priemones, suteikiančias Prekybos rūmams teisę tvirtinti sutartis ir tikrinti eksporto kainas, nurodymas atliekant muitinės formalumus.
- 31 Antra, minėto sprendimo 142 punkte jis nurodė, kad iš bylos medžiagos ir iš Prekybos rūmų dokumento matyti, kad kainą nustatydavo patys glifosato gamintojų grupės nariai.
- 32 Trečia, skundžiamo sprendimo 143–150 punktuose Pirmosios instancijos teismas nurodė, kad *Xinanchem* pateikė įvairių įrodymų, tarp kurių buvo tiek jos, tiek Prekybos rūmų pareiškimai, sąskaitos faktūros ir pardavimo eksportui sutartys, kuriais siekė patvirtinti, kad nagrinėjamos kainos nebuvo privalomos tiriamu laikotarpiu ir kad bendrovė galėjo laisvai nustatyti mažesnes, nei minėtos grupės narių nustatytos, eksporto kainas.
- 33 Atsižvelgdamas į tai skundžiamo sprendimo 151 punkte Pirmosios instancijos teismas konstatavo, jog minėti įrodymai galėjo patvirtinti, kad eksporto sutarčių patvirtinimo mechanizmas buvo nustatytas ne valstybės, kad kainą nustatė patys glifosato gamintojai Prekybos rūmų nariai ir kad šis mechanizmas realiai neribuoja *Xinanchem* eksporto veiklos. Todėl jis nusprendė, kad nepaneigusios šių įrodymų įrodomosios galios ar jų pakankamumo institucijos negalėjo nepadarant akivaizdžios vertinimo klaidos nuspręsti, kad naudodamasi nagrinėjamu mechanizmu valstybė per daug kontroliavo atitinkamo produkto kainos nustatymą ir kad šis mechanizmas yra „per didelis valstybės kišimasis“, kaip jis suprantamas pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalies c punkto pirmos įtrauką.
- 34 Skundžiamo sprendimo 152–159 punktuose Pirmosios instancijos teismas nurodė, kad šių įrodymų ir pareiškimų institucijos nepaneigė, ir nusprendė, kad šių institucijų vertinimo, susijusio su Prekybos rūmų vaidmeniu, nepakanka paneigti *Xinanchem* vykstant tyrimui pateiktus įrodymus, kad būtų galima atsisakyti suteikti RESVGS. Todėl jis pripažino pagrįstu kaltinimą, susijusį su Tarybos padaryta akivaizdžia vertinimo klaida nustatant minėtos bendrovės eksporto kainas.
- 35 Galiausiai skundžiamo sprendimo 160 punkte dėl Tarybos argumento, kad norėdama laimėti šią bylą *Xinanchem* turėjo įrodyti, kad būtent galutinė išvada dėl per didelio valstybės kišimosi egzistavimo yra pagrįsta akivaizdžia vertinimo klaida, Pirmosios instancijos teismas konstatavo, kad ginčijamo reglamento 13, 14 ir 17 konstatuojamosiose dalyse nurodyti motyvai, net paimti visi kartu, negali pateisinti atsisakymo suteikti RESVGS. Priminęs savo išvadą, kad atlikdamos savo tyrimą institucijos atsižvelgė ne į visus šios bendrovės pateiktus reikšmingus įrodymus, jis konstatavo, kad ir galutinė Tarybos išvada yra klaidinga.

Vykstant procesui Teisingumo Teisme atsitikę įvykiai

- 36 Gavusi EGA prašymą Komisija 2009 m. rugsėjo 29 d. pradėjo peržiūros procedūrą dėl ginčijamo reglamento galiojimo pabaigos, siūlydama visiems suinteresuotiems eksportuojantiems gamintojams, įskaitant ir *Xinanchem*, bendradarbiauti su ja. Manydama, kad, atsižvelgiant į skundžiamo sprendimo

poveikį, ji neprivalo dalyvauti šioje peržiūros procedūroje, minėta bendrovė 2009 m. gruodžio 30 d. Teisingumo Teismui pateikė prašymą taikyti laikinąsias apsaugos priemones, siekiant, kad nebūtų sustabdytas skundžiamo sprendimo vykdymas iki bus priimtas sprendimas pagal Tarybos dėl jo pateiktą apeliacinį skundą.

- 37 2010 m. vasario 11 d. Taryba priėmė Įgyvendinimo reglamentą (ES) Nr. 126/2010 (OL L 40, p. 1), kuriuo [metams] pratęsiamas Reglamentu (EB) Nr. 1683/2004 importuojamam Kinijos Liaudies Respublikos kilmės glifosatui nustatyto galutinio antidempingo muito taikymo sustabdymas. Šis reglamentas dėl pratęsimo buvo priimtas atsižvelgiant į 2009 m. gegužės 14 d. Komisijos sprendimą 2009/383/EB, laikinai sustabdantį Reglamentu Nr. 1683/2004 nustatytų galutinių antidempingo muitų taikymą (OL L 120, p. 20), kuriame numatomas devynių mėnesių sustabdymas.
- 38 2010 m. gruodžio 13 d. Taryba priėmė Įgyvendinimo reglamentą (ES) Nr. 1187/2010, kuriuo nutraukiamas antidempingo tyrimas dėl importuojamo Kinijos Liaudies Respublikos kilmės glifosato (OL L 332, p. 31) ir kuriuo nuo jo įsigaliojimo 2010 m. gruodžio 17 d. buvo panaikintos antidempingo priemonės, susijusios su šiuo importu, ir užbaigta su tuo susijusi procedūra.
- 39 2011 m. gegužės 18 d. Nutartimi *Taryba prieš Zhejiang Xinan Chemical Industrial Group* (C-337/09 P-R) Teisingumo Teismo pirmininkas nusprendė, kad panaikinus Reglamentą Nr. 1187/2010 nereikia nagrinėti klausimo dėl laikinųjų apsaugos priemonių taikymo.

Šalių reikalavimai

- 40 Taryba ir Komisija Teisingumo Teismo prašo:
- panaikinti skundžiamą sprendimą ir atmesti *Xinanchem* pateiktą ieškinį dėl ginčijamo sprendimo panaikinimo,
  - arba grąžinti bylą Bendrajam Teismui nagrinėti iš naujo ir
  - priteisti iš *Xinanchem* bylinėjimosi abiejose instancijose išlaidas.
- 41 *Xinanchem* Teisingumo Teismo prašo:
- atmesti visą apeliacinį skundą kaip nepriimtina arba kaip nepagrįstą,
  - arba, jei Teisingumo Teismas nuspręstų bent iš dalies patenkinti apeliacinį skundą, patvirtinti Pirmosios instancijos teismo sprendimą, kad institucijos neužtikrino teisės į gynybą, ir, remiantis šiuo pagrindu, panaikinti ginčijamo reglamento 1 straipsnį, kiek jis su ja susijęs, taip pat
  - priteisti iš Tarybos bylinėjimosi išlaidas.
- 42 *Audace* Teisingumo Teismo prašo atmesti pirmąjį apeliacinio skundo pagrindą ir priteisti iš Tarybos bylinėjimosi išlaidas.

Dėl apeliacinio skundo

- 43 Grįsdama savo apeliacinį skundą Taryba nurodo tris pagrindus, kuriais ginčijamas Pirmosios instancijos teismo vertinimas, susijusius su, pirma, ginčijamo reglamento 13 konstatuojamojoje dalyje nurodytomis atsisakymo suteikti [RESVGS] priežastimis, t. y. su valstybės dalyvavimo formuojant *Xinanchem*

kapitalą poveikiu, antra, minėto reglamento 14 ir 17 konstatuojamosiose dalyse nurodytomis atsisakymo suteikti [RESVGS] priešastimis, t. y. su eksporto sutarčių tvirtinimo Prekybos rūmuose mechanizmu, ir, trečia, Tarybos argumentu, kad neužteko atskirai paneigti šių priešasčių.

Dėl priimtimumo

Dėl Reglamento Nr. 1187/2010 priėmimo pasekmių

- 44 Teisingumo Teismui paprašius, 2011 m. sausio 25 d. laišku Taryba patvirtino neatsisakanti apeliacinio skundo dėl dviejų priešasčių. Pirma, atsisakymas bylinėtis reikštų, kad ginčijamas reglamentas, kiek jis susijęs su *Xinanchem*, būtų panaikintas *ex tunc*, o jei apeliacinis skundas būtų patenkintas, tai reikštų, kad šis reglamentas visiškai galiojo iki jo panaikinimo Reglamentu Nr. 1187/2010. Antra, ginčijamas sprendimas kelia daug principinių klausimų, susijusių su pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalies c punkto išaiškinimu, turinčių įtakos ne tik šiai bylai.
- 45 Paskelbus minėtą Nutartį *Taryba prieš Zhejiang Xinan Chemical Industrial Group*, 2011 m. birželio 29 d. laišku *Xinanchem* paprašė Teisingumo Teismo konstatuoti, kad nebereikia priimti sprendimo apeliacinėje byloje. Ji mano, kad tokią išvadą galima daryti atsižvelgiant į šios nutarties 44 punktą, pagal kurį suinteresuotumo atsakyti į teisinius klausimus, kurie galėtų kilti ateityje panašiais atvejais kaip ir šis, dėl kurio buvo pateiktas prašymas taikyti laikinąsias apsaugos priemones, nepakanka, kad būtų galima šį prašymą nagrinėti toliau.
- 46 Šiuo klausimu reikia priminti, kad Teisingumo Teismas gali pripažinti apeliacinį skundą nepriimtina dėl Pirmosios instancijos teismui priėmus sprendimą atsiradusio įvykio, kuris panaikina apelianto interesams daromą neigiamą poveikį. Iš tikrųjų apelianto suinteresuotumas pateikti apeliacinį skundą teisme reiškia, kad dėl apeliacinio skundo baigties jį pareiškusiai šaliai gali atsirasti nauda (žr. 1995 m. spalio 19 d. Sprendimo *Rendo ir kt. prieš Komisiją*, C-19/93 P, Rink. p. I-3319, 13 punktą; 2001 m. sausio 25 d. Nutarties *Lech-Stahlwerke prieš Komisiją*, C-111/99 P, Rink. p. I-727, 18 punktą ir 2008 m. balandžio 8 d. Nutarties *Saint-Gobain Glass Deutschland prieš Komisiją*, C-503/07 P, Rink. p. I-2217, 48 punktą).
- 47 Vis dėlto reikia konstatuoti, kad priėmus Reglamentą Nr. 1187/2010 skundžiamo sprendimo padariniai Tarybai neišnyko.
- 48 Skundžiamu sprendimu ginčijamas reglamentas panaikintas *ex tunc* tiek, kiek jis susijęs su *Xinanchem*, o tai reiškia, kad jei šio sprendimo Teisingumo Teismas nepanaikins, minėtas reglamentas šiai bendrovei niekada negaliojo. O ginčijamas reglamentas Reglamentu Nr. 1187/2010 buvo panaikintas tik nuo pastarojo įsigaliojimo dienos, t. y. nuo 2010 m. gruodžio 17 d.
- 49 Todėl jei Teisingumo Teismas patenkintų Tarybos apeliacinį skundą ir atmestų Pirmosios instancijos teisme pateiktą *Xinanchem* ieškinį dėl ginčijamo reglamento panaikinimo, tai reikštų, kad šis reglamentas būtų grąžintas į Sąjungos teisinę sistemą nuo jo priėmimo dienos, t. y. nuo 2004 m. rugsėjo 24 d. iki jo panaikinimo įsigaliojimo, t. y. iki 2010 m. gruodžio 17 d. Taigi akivaizdu, kad apeliacinio skundo baigtis gali būti naudinga Tarybai.
- 50 Taigi ši situacija visiškai skiriasi nuo tos, kuriai esant buvo priimta minėta Nutartis *Taryba prieš Zhejiang Xinan Chemical Industrial Group*, kai *Xinanchem* prašyme taikyti laikinąsias apsaugos priemones nurodytos pagrindžiančios priešastys išnyko įsigaliojus Reglamentui Nr. 1187/2010, todėl šis prašymas tapo pagrįstas tik suinteresuotumu, kad būtų atsakyta į teisės klausimus, kurie galėtų kilti ateityje panašiais atvejais, ir hipotetine rizika, kad Komisija ateityje nuspręstų atnaujinti antidempingo procedūrą, susijusią su Kinijos kilmės glifosato importu (žr. minėtos nutarties 39–48 punktus).

- 51 Taip pat reikia pridurti, jog neatrodo, kad priėmus Reglamentą Nr. 1187/2010 neliko ginčo tarp šalių ir kad dėl šios priežasties apeliacinis skundas neteko dalyko (pagal analogiją, be kita ko, žr. 2004 m. gruodžio 1 d. Nutarties *VRDT prieš Zapf Creation*, C-498/01 P, Rink. p. I-11349, 12 punktą ir 2011 m. gruodžio 21 d. Sprendimo *Prancūzija prieš People's Mojahedin Organization of Iran*, C-27/09 P, Rink. p. I-13427, 48 punktą).
- 52 Iš tikrųjų Taryba ir toliau tvirtina, kad *Xinanchem* pagrįstai nesuteiktas RESVGS ir kad ginčijamas reglamentas turėjo būti taikomas šiai bendrovei iki jo panaikinimo.
- 53 Iš to, kas išdėstyta, matyti, kad priėmus Reglamentą Nr. 1187/2010 apeliacinis skundas netapo nepriimtinu.

Dėl nurodytų kitų nepriimtumo pagrindų

- 54 *Xinanchem* tvirtina, kad apeliacinis skundas yra nepriimtinas, nes Taryba ginčija Pirmosios instancijos teismo nustatytas faktines aplinkybes ir pateiktus įrodymų vertinimus, nenurodydama, kokią teisės klaidą padarė šis teismas.
- 55 Šiuo klausimu reikia priminti, kad iš SESV 256 straipsnio ir Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 58 straipsnio pirmos pastraipos matyti, jog tik pirmąja instancija byla nagrinėjantis teismas turi kompetenciją, pirma, konstatuoti faktines aplinkybes, antra, jas įvertinti. Tik tais atvejais, kai šio teismo konstatuotų faktinių aplinkybių neatitiktis tikrovei matyti iš jam pateiktos bylos medžiagos arba kai iškraipomi įrodymai, kuriais grindžiamos šios faktinės aplinkybės, Teisingumo Teismas gali atlikti jų kontrolę nagrinėdamas apeliacinį skundą. Tačiau pagal SESV 256 straipsnį Teisingumo Teismas gali patikrinti Bendrojo Teismo pateiktą teisinį šių faktinių aplinkybių ir jais remiantis padarytų teisinių padarinių įvertinimą (šiuo klausimu, be kita ko, žr. 2009 m. liepos 16 d. Sprendimo *Komisija prieš Schneider Electric*, C-440/07 P, Rink. p. I-6413, 103 ir 104 punktus ir 2011 m. kovo 29 d. Sprendimo *ThyssenKrupp Nirosta prieš Komisiją*, C-352/09 P, Rink. p. I-2359, 179 ir 180 punktus bei jame nurodytą teismų praktiką).
- 56 Nurodydama savo pirmąjį apeliacinio skundo pagrindą Taryba priekaištauja Pirmosios instancijos teismui, kad klaidingai aiškino pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalies c punkto pirmą įtrauką ir, remiantis šiuo aiškinimu, faktines aplinkybes, nustatytas ginčijamame reglamente, konkrečiai kalbant, aplinkybę, kad *Xinanchem de facto* buvo kontroliuojama valstybės, taip pat, kad neteisingai kvalifikavo kaip nepakankamai įrodytą „valstybės per didelį kišimąsi“, kaip tai suprantama pagal minėtą nuostatą, ir šiai bendrovei RESVGS, neatsižvelgiant į jos pateiktus įrodymus, nesuteikimą.
- 57 Taigi šis apeliacinio skundo pagrindas susijęs ne su Pirmosios instancijos teismo konstatuotomis faktinėmis aplinkybėmis ir pateiktu įrodymų vertinimu, bet su teisės nuostatos aiškinimu ir jos taikymu Tarybos nustatytoms faktinėms aplinkybėms.
- 58 Antrasis apeliacinio skundo pagrindas susijęs su aplinkybe, kad konstatuodamas akivaizdžią Tarybos ir Komisijos padarytą eksporto sutarčių patvirtinimo Prekybos rūmuose mechanizmo vertinimo klaidą Pirmosios instancijos teismas nepaisė aplinkybės, kad šios institucijos turi didelę diskreciją taikyti pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalies c punkte nurodytus kriterijus. Kaip savo išvados 33 punkte nurodė generalinė advokatė, tai, kokio masto diskreciją kompetentingos Sąjungos institucijos turi vertindamos sudėtingas ekonomines aplinkybes ir kur šiuo atveju yra tokios diskrecijos teisminės kontrolės ribos, yra teisės klausimai, kuriuos Teisingumo Teismas gali nagrinėti kaip apeliacinė instancija.

- 59 Kalbant apie trečiąjį apeliacinį skundo pagrindą, reikia konstatuoti, kad grįsdama šį pagrindą Taryba nurodo tas pačias Pirmosios instancijos teismo tariamai padarytas teisės klaidas kaip ir prie pirmojo ir antrojo pagrindų. Todėl šio sprendimo 56–58 punktuose pateikti vertinimai taikytini ir trečiajam apeliacinio skundo pagrindui.
- 60 Be to, *Xinanchem* nurodo, kad apeliacinis skundas yra nepriimtinas, nes Taryba siekia primesti tokį pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalies c punkto pirmos įtraukos išaiškinimą, kokį ji taikė per administracinį tyrimą ir nurodė per procesą Pirmosios instancijos teisme, tačiau kuris buvo šio teismo atmetas. Todėl apeliacinis skundas yra paprasčiausias argumentų, jau nurodytų Pirmosios instancijos teisme, pakartojimas.
- 61 Šiuo klausimu pakanka konstatuoti, kad jeigu apeliantas ginčija tai, kaip Bendrasis Teismas išaiškino ar taikė Sąjungos teisę, pirmojoje instancijoje nagrinėti teisės klausimai gali būti iš naujo keliami per apeliacinį procesą. Iš tikrųjų, jeigu apeliantas negalėtų grįsti savo skundo pirmąja instancija bylą išnagrinėjusiam teisme pateiktais ieškinio pagrindais ir argumentais, apeliacinis procesas netektų dalies prasmės (žr. 2009 m. balandžio 23 d. Sprendimo *AEPI prieš Komisiją*, C-425/07 P, Rink. p. I-3205, 24 punktą ir 2010 m. liepos 29 d. Sprendimo *Graikija prieš Komisiją*, C-54/09 P, Rink. p. I-7537, 43 punktą).
- 62 Iš to, kas išdėstyta, matyti, kad apeliacinis skundas yra priimtinas.

Dėl esmės

Dėl pirmojo apeliacinio skundo pagrindo, susijusio su valstybės dalyvavimo formuojant *Xinanchem* kapitalą poveikiu

– Šalių argumentai

- 63 Taryba ir Komisija tvirtina, kad Pirmosios instancijos teismas nusprenddamas, kad aplinkybė, jog akcijų pasiskirstymas leido valstybės akcininkams kontroliuoti *Xinanchem* dar nereiškia „valstybės per didelio kišimosi“, klaidingai išaiškino šią sąvoką, kaip ji suprantama pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalies c punkto pirmą įtrauką.
- 64 Pirma, toks aiškinimas neatitinka minėtos nuostatos teksto, o reikalavimą, kad nebūtų per didelio valstybės kišimosi, padaro nesavarankišką. Antra, šis aiškinimas neatitinka sąvokos „per didelis“ įprastos prasmės, kuri apibrėžia valstybės kišimosi lygį, o ne jo pobūdį ar poveikį. Trečia, jis neatitinka reikalavimo siaurai aiškinti išimtis numatančius pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalies b ir c punktus. Ketvirta, pateikdamas šį aiškinimą Pirmosios instancijos teismas nepaisė aplinkybės, kad minėta nuostata turi būti aiškinama atsižvelgiant į pagrindinio reglamento 9 straipsnio 5 dalį ir kad RESVGS negali būti suteiktas gamintojui, kuris net neatitinka individualiam režimui nustatytų reikalavimų. Penkta, dėl Pirmosios instancijos teismo pateikto aiškinimo buvo sukeista įrodinėjimo pareiga ir gauti neįgyvendinami rezultatai.
- 65 *Xinanchem* ir *Audace* mano, kad Tarybos ir Komisijos nurodyti argumentai yra nepagrįsti ir kad Pirmosios instancijos teismas pagrįstai atmetė šių institucijų siūlytą išaiškinimą, nes jis lemia griežtesnes nei pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalies c punkto pirmoje įtraukoje įtvirtintos sąlygas.

– Teisingumo Teismo vertinimas

- 66 Pirmiausia reikia pabrėžti, kad pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalies a punktą iš ne rinkos ekonomikos valstybių importuojamų prekių normalioji vertė apskaičiuojama nukrypstant nuo šio straipsnio 1–6 dalyse nustatytų taisyklių, t. y. iš principo pagal trečiosios rinkos ekonomikos valstybės kainą arba apskaičiuotą vertę. Šia nuostata iš esmės siekiama išvengti ne rinkos ekonomikos valstybėse nusistovėjusių kainų ir sąnaudų, nes jos nėra normalių rinkoje veikiančių jėgų rezultatas (žr. 1997 m. gegužės 29 d. Sprendimo *Rotexchemie*, C-26/96, Rink. p. I-2817, 9 punktą ir 2012 m. kovo 22 d. Sprendimo *GLS*, C-338/10, 20 punktą).
- 67 Vis dėlto pagal šio straipsnio 7 dalies b punktą, atliekant su importu iš, be kita ko, Kinijos susijusius antidempingo tyrimus, normalioji vertė apskaičiuojama pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 1–6 dalis, jei remiantis vieno ar kelių gamintojų, kurių veikla tirinama, tinkamai pagrįstais skundais ir vadovaujantis tos pačios 7 dalies c punkte išdėstytais kriterijais ir tvarka įrodoma, kad minėtas gamintojas ar gamintojai, gamindami ir parduodami į atitinkamą produktą panašų gaminį, veikia rinkos ekonomikos sąlygomis.
- 68 Iš Reglamento Nr. 905/98 4 ir 5 konstatuojamųjų dalių matyti, kad 2 straipsnio 7 dalies b ir c punktai į pagrindinį reglamentą įtraukti visų pirma todėl, kad po reformų Kinijoje iš esmės pasikeitė šios valstybės ekonomika ir atsirado įmonių, veikiančių rinkos ekonomikos sąlygomis, taigi ši valstybė nutolo nuo tų ekonominių aplinkybių, kurios paskatino taikyti panašios šalies metodą.
- 69 Vis dėlto, kadangi, nepaisant šių reformų, KLR vis dar nėra rinkos ekonomikos valstybė, kurios eksportui automatiškai būtų taikomos pagrindinio reglamento 2 straipsnio 1–6 dalys, pagal to paties straipsnio 7 dalies c punktą kiekvienas gamintojas, kuris nori, kad jam būtų taikomos šios taisyklės, turi pateikti pakankamai įrodymų, kad jis veikia rinkos ekonomikos sąlygomis.
- 70 Taryba ir Komisija turi įvertinti, ar atitinkamo gamintojo pateiktos informacijos, patvirtinančios pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalies c punkte įtvirtintų sąlygų įvykdymą, pakanka, kad jam būtų galima suteikti RESVGS, o Sąjungos teismas turi patikrinti, ar atliekant šį vertinimą nebuvo padaryta akivaizdi klaida (žr. 2012 m. vasario 2 d. Sprendimo *Brosmann Footwear (HK) ir kt. prieš Tarybą*, C-249/10 P, 32 punktą).
- 71 Akivaizdu, kad nagrinėjamu atveju buvo atsakyta *Xinanchem* suteikti RESVGS tik dėl to, kad ji neįrodė atitinkanti pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalies c punkto pirmoje įtraukoje nurodytas sąlygas, nors kitas sąlygas, Komisijos nuomone, ji atitiko.
- 72 Pagal minėtą 2 straipsnio 7 dalies c punkto pirmą įtrauką gamintojas turi pateikti pakankamai įrodymų, kad jo sprendimai dėl kainų, išlaidų ir sąnaudų, įskaitant, pavyzdžiui, išlaidas žaliavoms, technologijoms ir darbo jėgai apmokėti, gamybai, pardavimams ir investicijoms, priimami pagal rinkoje vyraujančią pasiūlą ir paklausą ir valstybei per daug nesikišant į šią sritį, o pagrindinės gamybos sąnaudos iš esmės atitinka rinkos kainą.
- 73 Taigi šioje nuostatoje įtvirtinama, viena vertus, dviguba sąlyga tam tikriems gamintojų komerciniams sprendimams ir, kita vertus, realių pagrindinių gamybos sąnaudų sąlyga.
- 74 Kaip skundžiamo sprendimo 39 punkte nurodo Pirmosios instancijos teismas, Komisija visiškai neprieštaravo dėl sąlygos, pagal kurią pagrindinės gamybos sąnaudos iš esmės turi atitikti rinkos kainą. Šalys nesutaria tik dėl minėtos dvigubos sąlygos, pagal kurią gamintojas priima sprendimus dėl kainų, išlaidų ir sąnaudų pagal rinkoje vyraujančią pasiūlą bei paklausą ir valstybei per daug nesikišant į šią sritį, aiškinimo ir taikymo.

- 75 Konkrečiai kalbant, Taryba ir Komisija ginčija Pirmosios instancijos teismo pateiktą šios dvigubos sąlygos antrojo elemento išaiškinimą ir nurodo, kad ginčijamo sprendimo 13 konstatuojamojoje dalyje apibūdinta valstybės kontrolė automatiškai prilygintina „valstybės per dideliu kišimuisi“, kaip jis suprantamas pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalies c punkto pirmą įtrauką. Todėl, priešingai, nei nusprendė Pirmosios instancijos teismas, Taryba ir Komisija tvirtina pagrįstai atmetusios *Xinanchem* prašymą suteikti RESVGS ir neatsižvelgusios į šios bendrovės pateiktus įrodymus, kad jos sprendimai dėl kainų, išlaidų ir sąnaudų buvo priimti nepažeidžiant minėtos dvigubos sąlygos.
- 76 Ginčijamo reglamento 13 konstatuojamojoje dalyje Taryba konstatavo, kad nors dauguma *Xinanchem* akcijų priklausė privatiems asmenims, ne valstybei priklausančių akcijų pasiskirstymas buvo labai didelis, be to, valstybė turėjo akivaizdžiai didžiausią akcijų paketą, todėl ši bendrovė buvo kontroliuojama valstybės. Toje pačioje konstatuojamojoje dalyje pažymima, kad, be to, valdybą skyrė valstybės akcininkai, o dauguma valdybos narių buvo arba valstybės pareigūnai, arba valstybės valdomų įmonių darbuotojai.
- 77 Dėl pastarojo konstatavimo Pirmosios instancijos teismas skundžiamo sprendimo 94 ir 95 punktuose nurodė, ir tam neprieštaravo nei Taryba, nei Komisija, kad, pirma, kalbant apie tvirtinimą dėl valdybos paskyrimo, iš bylos medžiagos matyti, kad tai susiję su aplinkybe, jog dėl didelio privačių akcininkų pasiskirstymo valstybės kontroliuojami akcininkai kontroliuoja visuotinį akcininkų susirinkimą, kuris renka valdybos narius, todėl šie akcininkai iš principo sprendžia dėl valdybos sudėties. Antra, kalbant apie tvirtinimą, kad dauguma valdybos narių buvo valstybės pareigūnai arba valstybės valdomų įmonių darbuotojai, Pirmosios instancijos teismas nurodė, kad šis tvirtinimas taip pat yra pagrįstas paprasčiausia aplinkybe, jog *Xinanchem* yra kontroliuojama valstybės, ypač ta aplinkybe, kad tris iš devynių jos valdybos narių su šia bendrove siejo darbo arba paslaugų teikimo sutartys.
- 78 Reikia konstatuoti, kad, be kita ko, skundžiamo sprendimo 98 ir 107 punktuose Pirmosios instancijos teismas teisingai nusprendė, jog valstybės kontrolė, kaip nustatyta šioje byloje, iš principo negali būti prilyginama „per dideliu valstybės kišimuisi“, kaip jis suprantamas pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalies c punkto pirmą įtrauką, ir negali atleisti Tarybos ir Komisijos nuo pareigos atsižvelgti į atitinkamo gamintojo pateiktus įrodymus, susijusius su konkrečia jo veiklos faktine, teisine ir ekonomine situacija.
- 79 Iš tikrųjų iš pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalies c punkto pirmos įtraukos teksto aiškiai matyti, kad ši nuostata apima ne bet kokį valstybės kišimąsi į įmonės gamintojos veiklą, o tik kišimąsi šioms įmonėms priimant sprendimus dėl kainų, išlaidų ir sąnaudų.
- 80 Be to, pats sąvokos „kišimasis“ vartojimas rodo, jog nepakanka valstybės galimybės daryti tam tikrą įtaką minėtiems sprendimams, būtina, kad ji darytų realią įtaką juos priimant.
- 81 Be to, kišimasis atitinkamam gamintojui priimant sprendimus dėl kainos, išlaidų ir sąnaudų turi būti „per didelis“. Taigi akivaizdu, kad pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalies c punkto pirmą įtrauką, kaip, beje, tai pripažįsta Taryba su Komisija, nedraudžia valstybės kišimosi į šiuos sprendimus iki tam tikro lygio.
- 82 Per didelis ar ne per didelis valstybės kišimasis į šiuos sprendimus turi būti vertinamas atsižvelgiant į šios nuostatos tikslą užtikrinti, kad gamintojas veikia rinkos ekonomikos sąlygomis, būtent, kad jo sąnaudos ir taikomos kainos atitinka rinkoje vyraujančią pasiūlą ir paklausą. Todėl valstybės kišimasis, kuris nei dėl savo pobūdžio, nei dėl poveikio negali paveikti gamintojo sprendimų dėl kainų, išlaidų ir sąnaudų taip, kad šie sprendimai neatitiktų rinkos ekonomikos sąlygų, negali būti laikomas per dideliu.
- 83 Šioje byloje reikia konstatuoti, kad minėtų institucijų nustatytas ir ginčijamo reglamento 13 konstatuojamojoje dalyje nurodytas valstybės kontrolės pobūdis nėra nesuderinamas su rinkos ekonomikos sąlygomis. Be to, nors tai, kad akcijų pasiskirstymas leidžia valstybėms akcininkams, kurių

yra mažuma, *de facto* kontroliuoti *Xinanchem* visuotinį akcininkų susitikimą ir skirti valdybos narius, taip pat nedraudžia valstybei daryti tam tikrą įtaką šiai bendrovei, tai vis dėlto nereiškia, kad valstybės kišimasis bendrovei priimant sprendimus dėl kainų, išlaidų ir sąnaudų yra realus ir juo labiau per didelis. Taip pat negalima automatiškai konstatuoti per didelio kišimosi tik dėl to, kad dalį minėtos bendrovės valdybos narių su šia bendrove sieja darbo ar paslaugų teikimo sutartys.

- 84 Be to, reikia pažymėti, kad ginčijamo reglamento 13 konstatuojamojoje dalyje net nekalbama apie valstybės kišimąsi *Xinanchem* priimant minėtus sprendimus, joje tik konstatuojama, kad ši bendrovė buvo per daug kontroliuojama valstybės.
- 85 Kadangi 13 konstatuojamojoje dalyje nurodytos aplinkybės galutinai neleidžia visiškai atmesti galimybės, kad *Xinanchem* priima sprendimus dėl kainų, išlaidų ir sąnaudų pagal rinkoje vyraujančią pasiūlą bei paklausą ir valstybei per daug nesikišant į šią sritį, Taryba ir Komisija turėjo įvertinti, ar šios bendrovės pateiktų įrodymų užteko įrodyti, kad ji atitinka pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalies c punkto pirmoje įtraukoje nustatytą dvigubą sąlygą.
- 86 Kaip skundžiamo sprendimo 90 ir 98 punktuose nurodė Pirmosios instancijos teismas, didelę diskreciją šiuo klausimu turinčios Taryba ir Komisija, vertindamos šiuos įrodymus, galėjo atsižvelgti į aplinkybę, kad *Xinanchem* yra kontroliuojama valstybės, kaip tai suprantama pagal bendrovių teisę. Ne rinkos ekonomikos valstybės aplinkybėmis tai, kad šioje valstybėje įsteigta bendrovė *de facto* yra kontroliuojama valstybės kontroliuojamų akcininkų, kelia rimtų abejonių dėl to, ar šios bendrovės valdyba yra pakankamai nepriklausoma nuo valstybės, kad galėtų savarankiškai priimti sprendimus dėl kainų, išlaidų ir sąnaudų pagal pasiūlą ir paklausą atitinkančias rinkos sąlygas.
- 87 Vis dėlto, kaip skundžiamo sprendimo 99, 100 ir 107 punktuose konstatavo Pirmosios instancijos teismas ir Taryba tai aiškiai patvirtino per posėdį Teisingumo Teisme, Taryba ir Komisija, vadovaudamosi savu pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalies c punkto pirmos įtraukos išaiškinimu, nevertino *Xinanchem* pateiktų įrodymų, taigi į juos neatsižvelgė.
- 88 Šis šios nuostatos išaiškinimas, iš esmės atitinkantis tą, kurią nagrinėjo Pirmosios instancijos teismas, nebuvo paneigtas grindžiant pirmąjį apeliacinį skundo pagrindą.
- 89 Šiuo klausimu reikia konstatuoti, kad 2 straipsnio 7 dalies c punkto pirmą įtrauką aiškinant taip, kad valstybės kontrolė, kaip nurodyta ginčijamo reglamento 13 konstatuojamojoje dalyje, dar nereiškia „per didelio valstybės kišimosi“, kaip jis suprantamas pagal šią nuostatą, nepanaikina sąlygos, pagal kurią gamintojas turi savo sprendimus dėl kainų, išlaidų ir sąnaudų priimti valstybei per daug nesikišant.
- 90 Iš tikrųjų, net kai gamintojas priima minėtus sprendimus atsižvelgdamas tik į rinkos sąlygas, atspindinčias pasiūlą ir paklausą, minėta sąlyga neleidžia jam suteikti RESVGS, jei valstybė per daug kišasi į laisvą pasiūlos ir paklausos formavimąsi. Šiuo klausimu reikia priminti, kad RESVGS gali būti suteiktas ūkio subjektui tik jeigu jo patiriamos išlaidos ir sąnaudos ir taikomos kainos yra rinkoje nusistovėjusios pasiūlos ir paklausos pasekmė. Taip nebūtų tuo atveju, jei, pavyzdžiui, valstybė tiesiogiai kištųsi į tam tikrų žaliavų ar darbo jėgos kainų nustatymą. Tokiais atvejais, net jei gamintojas priimdamas sprendimus dėl kainų, išlaidų ir sąnaudų vadovautųsi rinkos sąlygomis, atspindinčiomis pasiūlą ir paklausą, valstybės per didelis kišimasis neleistų manyti, kad toks gamintojas vadovaujasi rinkos ekonomikos sąlygomis. Antrasis minėtoje nuostatoje nurodytos dvigubos sąlygos elementas tiek įmonėms, kurias *de facto* kontroliuoja valstybė, tiek visiems kitiems gamintojams išlaiko savarankiškumą pirmojo šios dvigubos sąlygos elemento atžvilgiu.
- 91 Be to, minėtas aiškinimas visai nesukeičia įrodinėjimo pareigos, kuri, kaip buvo nurodyta skundžiamo sprendimo 35 ir 99 punktuose bei šio sprendimo 70 ir 85 punktuose, tenka gamintojui. Taip pat, nors šis aiškinimas iš tikrųjų įpareigoja Tarybą ir Komisiją, net ir tokiais atvejais, kaip nagrinėjamas šioje

byloje, atsižvelgti į šio gamintojo pateiktus įrodymus ir kruopščiai juos išnagrinėti nustatant, ar pakanka įrodymų, kad gamintojas atitinka minėtą dvigubą sąlygą, jis nedaro įtakos šių institucijų didelei diskrecijai vertinti šiuos įrodymus.

- 92 Kaip savo išvados 84–88 punktuose nurodė generalinė advokatė, minėtų institucijų požiūrio nepagrindžia ir tariama būtinybė įmonės, kurios dauguma akcijų priklauso privatiems asmenims, tačiau kuri *de facto* yra kontroliuojama valstybės, atveju pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalies c punktą aiškinti atsižvelgiant į to paties reglamento 9 straipsnio 5 dalies antrąją pastraipą.
- 93 Galiausiai dėl argumento, kad pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalies b ir c punktai yra išimties, reikia konstatuoti, kad reikalavimas aiškinti siaurai neleidžia institucijoms aiškinti ir taikyti šią nuostatą, nepaisant jos teksto ir tikslo.
- 94 Iš to, kas išdėstyta, matyti, kad pirmasis apeliacinio skundo pagrindas turi būti atmestas kaip nepagrįstas.

Dėl antrojo apeliacinio skundo pagrindo, susijusio su eksporto sutarčių patvirtinimo mechanizmu

– Šalių argumentai

- 95 Kaip antrąjį apeliacinio skundo pagrindą Taryba ir Komisija nurodo, kad Pirmosios instancijos teismas, peržengęs teisminės kontrolės ribas, pripažino akivaizdžią šių institucijų padarytą eksporto sutarčių patvirtinimo Prekybos rėmuose mechanizmo vertinimo klaidą. Jos mano, kad jų išvada, jog šis mechanizmas yra per didelis valstybės kišimasis nustatant *Xinanchem* produktų eksporto kainas, neperžengia jų turimos diskrecijos taikant pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalies c punkte įtvirtintus kriterijus ribų.
- 96 Taryba ir Komisija, be kita ko, tvirtina, jog Pirmosios instancijos teismo išvada, kad Prekybos rėmai yra nevyriausybinių organizacija, o kainų sistemą ir mažiausią kainą nustato šios organizacijos nariai, neturi reikšmės, be to, yra klaidinga. Jokie įrodymai nepatvirtina, kad bendrovės Prekybos rėmų narės veikė rinkos ekonomikos sąlygomis. Atvirkščiai, aplinkybė, kad iš 39 Kinijos gamintojų tik 2 prašė suteikti RESVGS, rodo, jog dauguma šių gamintojų veikia ne rinkos ekonomikos sąlygomis. Todėl reikia preziumuoti, kad Prekybos rėmų aktai yra pagal valstybės reguliuojamos ekonomikos principus veikiančios organizacijos aktai ir kad aptariama kainų kontrolės sistema yra individualių eksportuotojų laisvės ribojimas, pagrįstas ne rinkos ekonomika. Be to, šią išvadą pagrindžia aplinkybė, kad Kinijos muitinė prekes leidžia eksportuoti tik tuomet, kai eksporto sutartis yra patvirtinta Prekybos rėmuose.
- 97 Be to, priešingai, nei nusprendė Pirmosios instancijos teismas, Taryba ir Komisija teisingai manė, jog *Xinanchem* pateikti įrodymai dėl jos eksporto kainų buvo nereikšmingi. Iš tikrųjų šie įrodymai paprasčiausiai rodė, kad egzistavo Prekybos rėmuose patvirtintų eksporto sandorių, kurių kaina buvo mažesnė už nustatytą mažiausią kainą. Vis dėlto tokių įrodymų nepakanka paneigti aplinkybę, kad taikyta sistema leido Prekybos rėmams kontroliuoti eksporto kainas. Konkrečiai kalbant, aplinkybė, kad tam tikros eksporto operacijos buvo atliekamos nustačius mažesnę nei mažiausia leistina kainą, nesuteikia jokios informacijos apie tai, ar atmesti kiti prašymai eksportuoti tokiomis kainomis. Argumentas, kuriuo rėmėsi Pirmosios instancijos teismas, kad institucijos turi įvertinti taikomas kainas nustatydamos, ar sistema, kaip antai nagrinėjama šioje byloje, iš tikrųjų riboja eksportuotojų galimybę savarankiškai nustatyti eksporto kainas, ne tik sukeičia įrodinėjimo pareigą, bet ir neleidžia šioms institucijoms įvykdyti šios pareigos, nes jos praktiškai niekada negalėtų pateikti realaus valstybės dalyvavimo nustatant kainas įrodymo.
- 98 *Xinanchem* tvirtina, kad net jei antrasis apeliacinio skundo pagrindas būtų priimtinas, jis yra nepagrįstas.

– Teisingumo Teismo vertinimas

- 99 Skundžiamo sprendimo 141–150 punktuose išnagrinėjęs *Xinanchem* pateiktus įrodymus, Pirmosios instancijos teismas to paties sprendimo 151 punkte konstatavo, kad jie gali patvirtinti, jog eksporto kainų patvirtinimo mechanizmas buvo nustatytas ne valstybės, kad kainą nustatė patys glifosato gamintojai Prekybos rūmų nariai ir kad šis mechanizmas realiai neribojo *Xinanchem* eksporto veiklos. Remdamasis tuo jis padarė išvadą, kad nepaneigusios šių įrodymų įrodomosios galios ar jų pakankamumo Taryba ir Komisija negalėjo nepadaryti akivaizdžios vertinimo klaidos, kai nusprendė, kad naudodamasi nagrinėjamu mechanizmu valstybė per daug kontroliavo atitinkamo produkto kainos nustatymą ir kad šis mechanizmas yra „per didelis valstybės kišimasis“, kaip jis suprantamas pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalies c punkto pirmą įtrauką.
- 100 Tačiau Taryba ir Komisija visiškai nesiremia iškraipymu, susijusiu su minėtu Pirmosios instancijos teismo skundžiamo sprendimo 141–151 punktuose pateiktu nagrinėjimu ir nustatytomis faktinėmis aplinkybėmis. Be to, šios institucijos neginčija, kad, kaip minėto sprendimo 152–155 punktuose nurodė Pirmosios instancijos teismas, jos nepaneigė šių įrodymų įrodomosios galios ir pakankamumo.
- 101 Be to, reikia pažymėti, jog Pirmosios instancijos teismas nenusprendė, kad minėti įrodymai turėjo įrodomąją galią ir kad jie pakankamai įrodė, jog Prekybos rūmai nenurodė *Xinanchem*, kokias glifosato eksporto kainas taikyti. Atvirkščiai, skundžiamo sprendimo 151–155 punktuose Pirmosios instancijos teismas aiškiai nurodė, jog Taryba ir Komisija galėjo paneigti šių įrodymų įrodomąją galią ir pakankamumą.
- 102 Kalbant apie Komisijos argumentą, kad aplinkybė, jog Prekybos rūmai turėjo galimybę atsisakyti patvirtinti eksporto sutartis, jeigu jose nurodyta kaina neatitiko rekomenduojamos kainos, yra iš pirmo žvilgsnio pakankamas kišimosi į kainų nustatymą įrodymas, reikia konstatuoti, kad institucijos negali savo vertinimo riboti tik situacijos, kaip ji atrodo „iš pirmo žvilgsnio“, tyrimu, jei gamintojas pateikia įrodymų, kurie būtent tai ir gali paneigti.
- 103 Be to, priešingai, nei tvirtina Taryba ir Komisija, Pirmosios instancijos teismas, skundžiamo sprendimo 157 punkte konstatavęs, kad nagrinėjamu atveju vertindamos eksporto sutarčių patvirtinimo Prekybos rūmuose mechanizmą šios institucijos turėjo atsižvelgti į *Xinanchem* pateiktus įrodymus, galinčius patvirtinti, kad šis mechanizmas realiai neribojo jos eksporto veiklos, visai nesukeitė įrodinėjimo pareigos.
- 104 Iš tikrųjų reikia pažymėti, kad nors Taryba ir Komisija neturi įrodyti, kad eksporto sutarčių patvirtinimo Prekybos rūmuose mechanizmas iš tikrųjų reiškė per didelį valstybės kišimąsi priimant sprendimus dėl eksporto kainos, vadovaudamasi gero administravimo principu šios institucijos privalo vertinti šio mechanizmo poveikį su eksporto kaina susijusiems gamintojų sprendimams, kruopščiai ir nešališkai išnagrinėdamos gamintojo pateiktus įrodymus ir atsižvelgdamos į visus reikšmingus veiksnius.
- 105 Nagrinėjamu atveju Pirmosios instancijos teismas nusprendė ne tai, kad šios institucijos turėjo pateikti įrodymų, jog minėtas mechanizmas realiai riboja *Xinanchem* galimybę nustatyti eksporto kainas, o tik tai, kad jos nevertino įrodymų, kuriuos *Xinanchem* pateikė vykdydama savo pareigą, išplaukiančią iš šio sprendimo 104 punkto.
- 106 Esant tokiai situacijai reikia pažymėti, kad bendros prekybos politikos srityje, ypač kiek tai susiję su prekybos apsaugos priemonėmis, dėl ekonominių, politinių ir teisinių aplinkybių, kurias privalo išnagrinėti, sudėtingumo (2007 m. rugsėjo 27 d. Sprendimo *Ikea Wholesale*, C-351/04, Rink. p. I-7723, 40 punktas; 2008 m. vasario 28 d. Sprendimo *AGST Draht- und Biegetechnik*, C-398/05, Rink. p. I-1057, 33 punktas; 2010 m. vasario 11 d. Sprendimo *Hoesch Metals and Alloys*, C-373/08, Rink. p. I-951, 61 punktas ir 2012 m. vasario 16 d. Sprendimo *Taryba ir Komisija prieš Interpipe Niko Tube et Interpipe NTRP*, C-191/09 P ir C-200/09 P, 63 punktas), minėtos institucijos, atlikdamos tokį

vertinimą, turėjo didelę diskreciją ir galėjo atsižvelgti į visą jų turimą informaciją, kad įvertintų, ar *Xinanchem* pateikti įrodymai buvo įtikinami ir ar jų pakako išsklaidyti abejonę, kad dėl minėto mechanizmo ši bendrovė negalėjo laisvai nustatyti savo eksporto kainų. Be to, kaip skundžiamo sprendimo 36 punkte nurodė Pirmosios instancijos teismas, jei yra abejonių dėl to, ar įvykdytos pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalies c punkte nurodytos sąlygos, RESVGS negali būti suteiktas.

- 107 Tačiau ši diskrecija neatleidžia institucijų nuo pareigos atsižvelgti į gamintojo pateiktus reikšmingus įrodymus. Šiuo klausimu reikia priminti, kad Teisingumo Teismas jau yra nusprendęs, jog tais atvejais, kai institucijos turi tokią diskreciją, Sąjungos teisinės sistemos suteiktų garantijų laikymosi administracinėse procedūrose kontrolė yra ypač svarbi (žr. 1991 m. lapkričio 21 d. Sprendimo *Technische Universität München*, C-269/90, Rink. p. I-5469, 14 punktą ir 2008 m. lapkričio 6 d. Sprendimo *Nyderlandai prieš Komisiją*, C-405/07 P, Rink. p. I-8301, 56 punktą).
- 108 Iš to, kas išdėstyta, matyti, kad antrasis apeliacinio skundo pagrindas turi būti atmestas.

Dėl trečiojo apeliacinio skundo pagrindo, susijusio su bendros Tarybos ir Komisijos išvados galiojimu

- 109 Pateikdama savo trečiąjį pagrindą Taryba nurodo skundžiamo sprendimo 160 punktą, kuriame Pirmosios instancijos teismas nusprendė, kad atsisakymo suteikti RESVGS motyvai, išdėstyti ginčijamo reglamento 13, 14 ir 17 konstatuojamosiose dalyse, net paimti visi kartu, negali jo pateisinti, nes kiekvieno šių motyvų atžvilgiu nustatyti trūkumai būdingi ir galutinei institucijų šiuo klausimu išvadai. Nenurodydama konkrečių argumentų Taryba tik tvirtina, kad šis Pirmosios instancijos teismo konstatavimas yra pagrįstas ta pačia klaida kaip ir jo išvados, kurias ginčijant buvo nurodyti pirmasis ir antrasis apeliacinio skundo pagrindai.
- 110 Kadangi buvo konstatuota, kad nė vienas iš šių dviejų pagrindų nėra pagrįstas, ir kadangi Taryba grįsdama savo trečiąjį apeliacinio skundo pagrindą nepateikia jokio konkretaus argumento, šis pagrindas taip pat turi būti atmestas.
- 111 Todėl reikia atmesti ir visą apeliacinį skundą.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 112 Pagal Teisingumo Teismo procedūros reglamento 122 straipsnio pirmą pastraipą, kai apeliacinis skundas yra nepagrįstas, išlaidų klausimą sprendžia Teisingumo Teismas. Pagal šio reglamento 69 straipsnio 2 dalį, taikomą apeliacinėse bylose pagal to paties reglamento 118 straipsnį, pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jei laimėjusi šalis to prašė. Kadangi *Xinanchem* ir *Audace* prašė priteisti bylinėjimosi išlaidas iš Tarybos, o pastaroji pralaimėjo bylą, ji turi jas padengti, įskaitant ir išlaidas, susijusias su laikinųjų apsaugos priemonių taikymo procedūra.
- 113 Pagal minėto 69 straipsnio 4 dalies pirmą pastraipą Komisija, įstojusi į bylą pirmojoje instancijoje, padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (didžioji kolegija) nusprendžia:

- 1. Atmesti apeliacinį skundą.**
- 2. Priteisti iš Europos Sąjungos Tarybos bylinėjimosi išlaidas, įskaitant ir išlaidas, susijusias su laikinųjų apsaugos priemonių taikymo procedūra.**

3. Europos Komisija padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

Parašai.